

vendes. Under høringen over arbejdsgruppens betænkning er der blevet peget på, at dette skæringstidspunkt kan være u hensigtsmæssigt som skillelinie i tilfælde, hvor erstatningen udbetales af en anden end den, der fastsætter erstatningen. Reguleres taksterne i perioden mellem erstatningens fastsættelse og udbetaling, vil der således skulle foretages en ny erstatningsberegning på grundlag af de regulerede beløb. Desuden sker reguleringen for tiden med en lavere procentsats end forrentningen, og arbejdsgruppens forslag vil derfor kunne medføre, at der samlet skal betales et mindre beløb (inklusive renter), hvis erstatningen først udbetales efter næste regulering, end hvis beløbet udbetales straks.

For at undgå, at denne situation kan opstå, er lovforslaget udformet således, at erstatning og godtgørelse i stedet fastsættes på grundlag af de regulerede beløb, der gælder på det tidspunkt, hvor forrentningen af kravet begynder, jf. nedenfor.

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om at ændre lovens renteregulering, således at erstatnings- og godtgørelsesbeløb kan kræves forrentet fra 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af erstatningens størrelse. Forrentningen sker ligesom efter den gældende lov med rentelovens morarentesats.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 – 14, og bemærkningerne hertil.

4.1.6. Overgangsbeløb til efterladte

Efter erstatningsansvarslovens § 12 skal der ved dødsfald betales erstatning for rimelige begravelsesudgifter og erstatning for tab af forsørger. §§ 13 og 14 indeholder regler om beregningen af forsørgertabserstatning til afdødes ægtefælle eller samlever og til afdødes børn. Der kan efter § 12 ydes erstatning for tab af forsørger til andre, f.eks. til stedbørn og forældre, hvis der har været en faktisk forsørgelse fra afdødes side. Loven indeholder regler om nedsættelse af erstatningen på grund af afdødes alder.

Det er uafklaret, i hvilket omfang andre udgifter som følge af dødsfaldet, f.eks. flytteudgifter og udgifter til hushjælp, kan kræves erstattet.

Arbejdsskadesikringsloven indeholder den regel om, at der ud over forsørgertabserstatning mv. kan udbetales et overgangsbeløb, som pr. 1. januar 2001 udgør 108.000 kr., til en af de efterladte, jf. lovens § 35. Overgangsbeløbet skal dække de forskellige uforudsete udgifter, som et dødsfald ofte medfører, men beløbet udbetales uanset den efterlevendes faktiske om-

kostninger i de enkelte tilfælde. Beløbet udbetales normalt til en efterladt ægtefælle eller – hvis afdøde ikke var gift – til en samlever, hvis samlivet havde bestået mindst 2 år på tidspunktet for dødsfaldet. I begge tilfælde er det en betingelse, at afdøde og efterladte levede sammen, da dødsfaldet indtraf. Er der hverken en ægtefælle eller samlever, som er berettiget til overgangsbeløbet, kan beløbet under særlige omstændigheder udbetales til en anden efterladt person, f.eks. til en samlever, hvor samlivet har været mindre end 2 år, eller til forældre, børn eller andre nærtstående.

De gældende regler i erstatningsansvarsloven om nedsættelse af forsørgertabserstatning på grund af afdødes alder indebærer, at der ikke udbetales forsørgertabserstatning til en efterlevende ægtefælle eller samlever, hvis afdøde var fyldt 67 år og ikke var erhvervsaktiv. Dette kan opleves som urimeligt, idet den efterladte, selv om afdøde ikke havde en erhvervsindtægt, ofte vil stå i en fuldstændig ændret økonomisk situation efter dødsfaldet. Der kan f.eks. være tale om, at den efterlevende som følge af mistede pensionsindtægter fra den afdøde bliver nødt til at flytte til en anden (billigere) bolig.

Arbejdsgruppen foreslår på denne baggrund, at der i erstatningsansvarsloven indsættes en regel om overgangsbeløb i overensstemmelse med princippet i arbejdsskadesikringsloven.

Arbejdsgruppen foreslår, at bestemmelsen udformes således, at afgrænsningen af, hvem der som »ægtefælle« eller »samlever« har krav på beløbet, svarer til den afgrænsning, der gælder efter lovens § 13 om forsørgertabserstatning. Det kræves således bl.a. ikke som efter arbejdsskadesikringsloven, at ægtefællerne skal have været samlevende på tidspunktet for dødsfaldet.

Der henvises til betænkningen side 78 ff.

Et passende overgangsbeløb vil kunne dække de mere eller mindre dokumenterbare udgifter, der som regel er forbundet med en ægtefælles eller samlevers død, f.eks. udgifter til flytning, udgifter til bistand i hjemmet og begravelsesudgifter. Det kan også forekomme mindre rimeligt, at udbetaling af et sådant overgangsbeløb i dag er begrænset til tilfælde, hvor dødsfaldet skyldes en arbejdsskade. Justitsministeriet kan på denne baggrund tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om at indføre et overgangsbeløb til afdødes ægtefælle eller samlever eller i særlige tilfælde til andre efterladte.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 (den forelåede § 14 a), og bemærkningerne hertil.